

РЕШЕНИЕ

№ 13633

гр. София, 17.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в
публично заседание на 05.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **8715** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 26, ал. 9 от Закон за чужденците в Република България /ЗЧРБ/.

Образувано е по жалба на О. Н. Л., [дата на раждане] , с паспорт № PD0157551, гражданка на Република Б., чрез адв. Г.Т., срещу Отказ, издаден Р. крушовенска-Т., в качеството ѝ на втори секретар, завеждащ консулска служба в посолството на Република България в [населено място], Б., с който е отказано издаване на виза за дългосрочно пребиваване /Виза вид „Д“/ на основание чл.10, ал.1, т.17 и т.24 от ЗЧРБ.

В жалбата с подробно изложени аргументи се твърди незаконосъобразност на издадения административен акт поради липса на компетентност на органа, издал акта, неспазване на установената форма, съществено нарушение на административно производствените правила, противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона, отменителни основания по чл.146, т.1, т.2, т.3, т.4 и т.5 от АПК. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от адв.Ч., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения. От съда се иска да отмени оспорения отказ като незаконосъобразен и немотивиран, като на административния орган бъдат дадени задължителни указания по тълкуването и прилагането на чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ.

Ответникът – Р. К.-Т., в качеството ѝ на втори секретар завеждащ консулска служба в Посолството

на Република България в М. - Република Б., не се явява и не се представлява. По делото е постъпило писмено становище от 15.10.2024г., с което от съда се иска да отхвърли като неоснователна и недоказана депозираната жалба и издадения отказ да се потвърди като правилен и законосъобразен.

Представителят на Софийска градска прокуратура, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище.

Административен съд – София – град, Първо отделение, 18 състав, след като обсъди приложените към делото доказателства, взе предвид релевираните основания в жалбата и становището на страните, съобразно правомощията си по чл. 168 във вр. чл. 146 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна:

На 08.07.2024г. О. Н. Л. е депозирала Заявление за издаване на виза тип „D“ за дългосрочно пребиваване в Република България в Посолството на Република България в Република Б.. Заявлението е заведено с № 24002017 (л.18 гръб – л.20 гръб). Като основание за кандидатстване на виза жалбоподателката е посочила „бизнес“ и необходимостта от многократни влизания и излизания от страната.

Към заявлението са приложени изискуемите документи по чл. 19, т. 1 и т. 2 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визов режим (НУРИБОВР) - копие на първите две страници на документ за задгранично пътуване (паспорт) № PD 0157551, издаден на 11.04.2023г. от Република Б. със срок на валидност до 11.04.2033г., със снимка и лични данни (л. 21), копие на Удостоверение за съдимост и в превод и на български език (л. 29 и л. 30), копие на Решение за вписване в единния търговски регистър на Българската търговско промишлена палата № [ЕГН] от 23.03.2023г. на Търговско представителство с наименование „Зубр Е.“ (ZUBR E.) на неюридическо лице без право на стопанска дейност (л.26 гръб), Удостоверение изх.№ 20240701101530 за Актуално състояние към 01.07.2024г. от Агенция по вписванията, Сертификат № 2199/20.06.2024г. на Българска търговско-промишлена палата, Договор за наем на жилищен имот (л.22), Декларация по чл.92, ал.3 от Закона за гражданската регистрация, копия на служебни бележки (банкови удостоверения) (л.25-26), копие на Застрахователна полица за валидна медицинска застраховка за периода 23.06.2024г. – 22.06.2026г. (л.39).

В съдебното производство като писмени доказателства са приобщени становищата на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС) (л.51) и Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи (л.69), представени в проведената съгласувателна процедура по повод заявлението за издаване на виза тип „D“.

В информацията от ДАНС е посочено, че е отразено положително становище по искането за издаване на виза за дългосрочно пребиваване предвид липсата на данни, че лицето представлява заплаха за националната сигурност.

Видно от становището на началника на отдел „Миграция“ при СДВР, че при извършена проверка на адрес [населено място], [улица], на който е регистрирано седалището на ТП „ЗУБР Е.“, е разговаряно с касиера на входа г-жа Т. и служители на други фирми в сградата, като същите са заявили, че на посочения адрес няма седалище на търговско представителство. Предвид това, се е заключило, че са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание и целта на заявеното от чуждия гражданин пребиваване.

На 31.07.2024г. е издаден оспореният Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване – виза тип „D“ (л.9). Като правно основание за постановяването му са посочени хипотезите на чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ – „не доказва достоверно целта и условията на заявеното пребиваване“ и т. 24 от ЗЧРБ-„налице са основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешения срок за пребиваване“. В допълнителна бележка на бланковата форма е отразено : „при проверка на адреса на търговското представителство е установено, че там няма седалище на ТП. Основателни съмнения относно автентичността на представените документи“.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените доказателства, намира следното:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е на 14.08.2024г. (дата на пощенско клеймо-л.10), в предвидения преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК (Отказът за издаване на виза тип „D“ е връчен лично на жалбоподателя на 31.07.2024г.), срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, съгласно чл. 10а, ал. 1 във вр. ал. 4 във вр. чл. 9а, ал. 2, т. 4 от ЗЧРБ, от надлежно упълномощен процесуален представител на адресата на оспорения акт. Жалбата е мотивирана с нарушения на права по чл. 11 и чл.13 от КЗПЧОС, поради което отговаря на критериите на предвиденото в закона изключение по чл. 9а, ал. 2, т. 4 от ЗЧРБ.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Редът и условията, при които чужди граждани пребивават на територията на Република България е уреден в Закона за чужденците в Република България. Разпоредбата на чл. 9а от ЗЧРБ регламентира както видовете издавани визи за пребиваване на територията на страната, така и органът, който е компетентен да ги издаде – съответното дипломатическо или консулско представителство на Република България, съгласно чл. 9 от Закона и чл. 10, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и за определяне на визовия режим (НУРИВОВР).

По силата на чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, оправомощени от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в Министерство на външните работи, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина и органите за граничен контрол, могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците – за анулиране и отмяна на визи, при условия и по ред, определени с Наредбата по чл. 9е, ал. 1.

Оспореният Отказ е издаден от компетентен орган – завеждащ Консулската служба в Посолството на Република България в Република Б., съгласно приложена Заповед № 28/15.08.2022г. на посланик Г. В. завеждащият Консулската служба е определен за консулско длъжностно лице, на което са делегирани правомощия по чл. 34 от НУРИВОВР. Със Заповед № 95-00-254 от 03.10.2011 г. на министъра на външните работи, на основание чл. 34, ал. 1 и ал. 2 от НУРИВОВР (л. 28), на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства на Република България е предоставено правомощие да определят с писмена заповед консулските длъжностни лица в съответното представителство, които могат да съставят, подписват и връчват (съобщават) на заинтересованите лица формулярите по образец, съгласно Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 и Приложение № 8 към чл. 34, ал. 2 от НУРИВОВР.

Спазено е изискването за форма – оспореният Отказ за издаване на виза тип „D“ е обективиран върху стандартен формуляр за уведомление и обосновка на Отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза, и съдържа всички реквизити, отразени в Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 от НУРИВОВР, изискуеми и съгласно общите правила, визирани в чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК.

В разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 1 – т. 26 от ЗЧРБ законодателят лимитативно е посочил основанията при наличието на които компетентните органи са овластени да откажат издаване на виза или да разрешат влизане на чужденец в РБългария. В конкретния казус Отказът за издаване

на виза е мотивиран с основанията на чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 24 от ЗЧРБ. Във формуляра е посочено не само правното основание, на което се е позовал административният орган, но и синтезирано съдържание на представената в съгласувателната процедура по чл. 30а от НУРИВОВР официална информация от Дирекция „Миграция“ - МВР.

Разпоредбата на чл. 27, ал. 6 от НУРИВОВР задължава консулските длъжностни лица да извършат проверка на декларираните от заявителите данни преди да вземат решение по Заявлението за издаване на виза. Задължително Заявлението се изпраща и на Националния визов център за проверка в автоматизираните национални информационни фондове, Шенгенската информационна система и В. информационна система на Европейския съюз, както и за консултиране с друга държава членка, прилагаща изцяло достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген, в случай, че е заявено такова, по реда на чл. 22 от Визовия кодекс. В рамките на тази процедура са предоставени и становищата от Държавна агенция „Национална сигурност“ и Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи.

В Решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 24 ноември 2020 г. по съединени дела С – 225/19 г. и С-226/19 г., т. 34, е прието, че „въведената с Визовия кодекс система предполага хармонизация на условията за издаване на единни визи, изключва различията между държавите – членки,... като органите на държавите – членки могат да откажат издаването на виза само на основанията, предвидени в кодекса. При разглеждането на заявленията за издаване на виза компетентните национални органи разполагат с широка свобода на преценка що се отнася до условията за прилагане на предвидените във Визовия кодекс основания за отказ и до оценката на релевантните факти. Касае се за издаване на Отказ за виза върху стандартен формуляр – бланка, който отказ се издава като са отбелязани основанията в него, указано е правото на обжалване. Посоченото е достатъчно за упражняване на правото на жалба и на ефективна защита.“

В този аспект, съдът счита, че оспореният Отказ не страда от липса на мотиви и не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 2 от АПК. Бланковата форма отговаря на изискванията на Визовия кодекс, съдържа изискуемите реквизити, отбелязани са правните основания за отказ – чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 24 от ЗЧРБ. Изложени са допълнително мотиви, възпроизвеждащи в синтезиран вид становището на Дирекция „Миграция“.

Спазени са и процесуалните изисквания при издаването на административния акт. Не са допуснати нарушения на процедурата, които да са ограничили правата на жалбоподателя.

Актът е издаден в съответствие с материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 15, ал. 1 от ЗЧРБ, виза за дългосрочно пребиваване със срок на валидност до 6 месеца и с право на пребиваване до 180 дни може да бъде издадена на чужденец, който желае да получи разрешение за продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България на едно от основанията, посочени в чл. 24, ал. 1 от ЗЧРБ. В Заявлението си жалбоподателят се е позовал на основанията по чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ като е приложил и документи, удостоверяващи съответните специфични изисквания. Съгласно разпоредбата на чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ, чужденци, които са представители на чуждестранни търговски дружества, регистрирани в Българската търговско промишлена палата, след проверка и оценка на представени документи относно активността и данъчната изрядност на дружеството, както и относно планираните дейности на представителството, могат да получат виза за продължително пребиваване на територията на страната.

В настоящия казус, оценката на информацията в представените документи към Заявлението за издаване на виза, както и пред Българската търговско промишлена палата, по повод регистрирането на Търговското представителство „ЗУБР Е.“ е извършена в рамките на съгласувателната процедура от служители на Дирекция „Миграция“ СДВР. Само по себе си, регистрирано търговско представителство, не е достатъчно за да обоснове извод за основателност на искане за виза. Не може да се приеме автоматично, че след като БТПП е регистрирала търговското представителство, то следва, че кандидатът отговаря на изискванията на чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ.

В този смисъл следва да се цитира решение, постановено по адм.д. № 6898/2024 Г., III отд. на ВАС. В него се „обръща внимание, че производството по регистрация на търговско представителство в БТПП и производството по предоставяне на виза за дългосрочно пребиване, са две различни производства и всеки орган извършва собствена проверка. Издаденият от БТПП сертификат удостоверява единствено обстоятелствата осъществили се в производството пред палатата. Декларираното намерение за осъществяване на представителство само по себе си не представлява обективно реализиран проект, зад който стоят реални действия кандидатстващия за виза да изпълнява дейности в РБ. Чуждестранно лице може да регистрира търговско представителство в България, при условие, че има право да извършва търговска дейност, съгласно националното законодателство на държавата, в която е установено. Търговското представителство на чуждестранно лице не е юридическо лице. Търговският представител и представителството не могат да извършват стопанска дейност от свое име. Сделките, които се сключват с неговото посредничество, са от името на чуждестранното лице - принципал. Административният орган по предоставянето на виза за дългосрочно пребиваване на собствено основание извършва проверка на заявените от кандидата обстоятелства. Не случайно в НУРИВОВР в чл. 30 е регламентирана допълнителна съгласувателна процедура със службите за административен контрол на чужденците в Република България и Държавна агенция "Национална сигурност", различна от регистрационния режим, поддържан от БТПП.

Освен това, съдът съобрази, че към заявлението не са представени, а и в производството пред съда не бяха ангажирани доказателства за осъществяваната дейност от чуждестранното търговско дружество, за да се прецени обективната необходимост от разширяване на дейността и на територията на РБългария. Не са представени доказателства и относно актуалното състояние, включително и досежно наличието или липсата на публични задължения.

Събраните доказателства, включително и представените в настоящото съдебно производство, не дават основание на съда да приеме, че постановеният Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване тип „D“ нарушава гарантирани права на жалбоподателя от Конвенцията за защита правата на човека. Конвенцията не гарантира правото на граждани на трети страни да пребивават дългосрочно в държава – членка на Европейския съюз. Подобно право не е предвидено и в Хартата на основните права на Европейския съюз. В националното право също няма позитивна уредба, в това число и по силата на международен договор, която пряко да създава права на чужди граждани да пребивават на територията на страната. Затова с Отказа да бъде издадена виза не се нарушава защитено субективно право на жалбоподателя за пребиваване на територията на страна. Представените документи не съдържат обективна информация за реално осъществяваната търговска дейност.

Предоставеното становище на началника на отдел „Миграция“ – СДВР позволяват на апликанта да разбере основанията за постановения отказ. Проведената съгласувателна процедура между съответните национални компетентни органи е дала възможност за обективно и пълно изясняване на фактите от значение за правилното приложение на материално правните норми.

По изложените съображения, жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора неоснователно е искането за присъждане на разноски, направено от процесуалния представител на жалбоподателя. Доколкото от процесуалния представител на ответника не са претендирани разноски, съдът не дължи произнасяне в този смисъл.

Мотивиран от изложеното, и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд – София – град, Първо отделение, 18 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. Н. Л., [дата на раждане] , с паспорт № PD0157551, гражданка на Република Б., чрез адв. Г.Т., срещу Отказ, издаден Р. К.-Т., в качеството ѝ на втори секретар, завеждащ консулска служба в посолството на Република България в [населено място], Б., с който е отказано издаване на виза за дългосрочно пребиваване /Виза вид „Д“/ на основание чл.10, ал.1, т.17 и т.24 от ЗЧРБ, като неоснователна.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ